

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XIX. De Palladio Cursore.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ἀπὸ τῆν παρὰ τὸν βασιλέα καταπαγαίει δὲ ἅμα
 τὴν ῥωμαίων δύναμιν, Ἐρακλιῶδες ἐκάλει-
 σεν ἄρα βοήθειαν, ὃν ἦρχεν ἀλαμάνδαρος,
 αἰετὸς ἦν καὶ πολεμικός ὅστις πολλὰς μυ-
 ριάδας τῶν Ἐρακλιῶν ἐπαγόμηνον, ἑα-
 ρῆν ἔλεγε τῷ πρῶτῳ βασιλεῖ ὅτι εἰς μακρὴν
 ἡμῶν ῥωμαίους τὴν ἑσπέρην ἐπὶ τὴν ἐλλε-
 γον, καὶ τὴν ἐν Συρίᾳ ἑσπέρην ἀνὸς ἡμεῶν
 μὴν τέλει αὐτῶν τῆς ἐπαγγελίας διεδέ-
 ξασθαι ὁ θεὸς γὰρ τοῖς Ἐρακλιῶσι ἀλογον φό-
 βον ἐπέβαλε καὶ νομισάντες ἴππεναι αὐτοῖς ῥω-
 μαίων δύναμιν, ἐν ἑσπέρῳ ἡρώδῳ, ὅτι
 ἐχθρὸς ὅποι φύγῳσιν, εἰς τὸν ποταμὸν Ἐφρά-
 τὴν ἐσπῆσαν ἑρριπὸν ἑαλίνας εἰς ὃν περὶ τὰς δέ-
 κα μυριάδας ἀνδρῶν πυγόμενοι διεφθάρ-
 σαν τὸ μὴν ἐν τοῖς τοῖς οἱ τὴν νίσιν πο-
 λιορκίαν ῥωμαῖοι, πυθόμενοι ὡς ὁ βασιλεὺς
 πρῶτον πλῆθος ἐλεφάντων ἐπαγόμηνον, ἑσπῆ-
 ῖν ἡμεῖς, πᾶσας τὰς τῆς πολιορκίας μηχαν-
 ἄς ἐμπῆσαντες, εἰς ὅδῳ οἰκίαις ἐπεχώρησαν
 τῶν ὅσων μὴν ἐν συμβολῇ μετὰ αὐτὰ
 γέγοναν, καὶ ὅπως ἑσπῆσαν ἑσπῆσαν
 ῥωμαίων ἑσπῆσαν, τὸν ἡρωδῶν τῶν πρῶ-
 τῶν μονομαχίας ἀπέκλειον, ἡ ὅπως ἑσπῆ-
 σαν τὰς ἐπὶ τῶν ἡρωδῶν ἑσπῆσαν τῶν πρῶ-
 τῶν ἐσπῆσαν ἀνείλεν, ἡ πᾶσα τὴν βίβλια-
 νος ἀλλῶν ῥωμαίων ἑσπῆσαν, τὰς ἑσπῆ-
 σαν τῶν Ἐρακλιῶν καὶ ἡνωσάσασθαι, ἑσπῆ-
 σαν μοι δοκῶ, ἵνα μὴ πολὺ τὴν ἑσπῆσαν
 παρεκβαίεν δοκῶ.

A copijs contra Romanos proficisci con-
 stituit. Sed Romanorum exercitum re-
 formidans, Saracenorum auxilium im-
 ploravit; quibus tum præerat Alamun-
 darus, vir fortis ac bellicosus. Qui
 cum innumerabilem Saracenorum
 multitudinem secum adduxisset, regem
 Persarum fidenti animo esse iussit. Quin
 etiam brevi Romanos ei se captivos ex-
 hibiturum, & Antiochiam Syriæ tradi-
 turum spondebat. Verum hanc ejus
 pollicitationem destituit eventus. Deus
 enim inanem quendam terrorem iniecit
 Saracenis. Qui cum Romanorum ex-
 ercitus contra se irruere existimarent,
 perturbati, nec quo fugerent, reperien-
 tes, sese in fluvium Euphratem armati ut
 erant, præcipitarunt. Ibi centum circiter
 hominum millia aquis submersa interie-
 runt. Et hæc quidem ad hunc modum
 contingere. At Romani qui Nisibim obfi-
 debant, cum accepissent regem Persarum
 plurimos secum Elefantos adducere,
 metu perculli; universas machinas qui-
 bus in obsidione usi fuerant, incenderunt,
 & in regionem suam reversi sunt. Quæ
 verò prælia postmodum facta sint, &
 quemadmodum Areobindus alter Ro-
 manæ militiæ Magister fortissimum Per-
 sarum singulari certamine interemerit:
 aut quæ ratione Ardaurius septem no-
 biles Persarum duces insidiis circum-
 ventos occiderit: aut quomodo Vitia-
 nus alius Romanorum Dux reliquas
 Saracenorum copias profligarit, præ-
 termittendum cenſeo, ne à proposito
 longius digredi videar.

Κεφ. ιθ.

CAPUT XIX.

Περὶ παλλαδίου τοῦ ταχυδρόμου.

De Palladio Cursore.

D

ΤΑ μὲν οὖν ἡρωδῶν, ταχέως τῷ βασιλεῖ
 δευδασίῳ ἐγνωρίζετο ὅπως δὲ ὁ βασι-
 λεὺς τὰ πρῶτα ἡρωδῶν ταχέως ἐμάνθανε,
 δηνηθῆναι ἡλύχῃσεν ἀνδρὸς ἡρωδῶν ψυ-
 χὴν τε καὶ σῶμα, ὄνομα ἦν αὐτῷ παλλάδιον.
 ὅστις τὸσούτοις ἡρωδῶν ἡλάνθη, ὡς ἐν τρισὶν
 ἡμέραις καλαμαρῶν ἡλάνθη, ὡς ἐν τρισὶν
 ἡμέραις τὴν χώραν ῥωμαίων τὴν πρῶτην, καὶ αὐτὸς
 ἐρροσάταις ἐπὶ τὴν κωνσταντῖνα πόλιν ἑσπῆ-
 σαν δέεσθαι ὅτι ὁ αἰετὸς ταχυδρόμος καὶ
 πάλαι τὰ τὴν οἰκὴ μέρη, ἐνθα αὐτὸν

Porro res gestæ Imperatori Theo-
 dosio nuntiabantur. Quonam au-
 tem modo ea quæ tam distitis in locis
 agebantur, Imperator velociter didice-
 rit, exponam. Felici quodam fato nactus
 est virum, animi simul & corporis vigo-
 re præditum, Palladium nomine. Hic
 tanta velocitate equos publicos agita-
 bat, ut intra tridui spatium ad ea loca
 perveniret, quæ Persarum ac Romano-
 rum regionem determinant, ac rursus
 totidem diebus Constantinopolim redi-
 ret. Alias præterea orbis partes in quas
 ab Imperatore missus fuerat, idem ille

Y y iij

vir celerrime transcurrerebat. Itaque qui-
dam è numero disertorum, non inscite
de illo ita dixit aliquando : Hic vir Im-
perium Romanum per se latissimum, ce-
leritate sua angustissimum videri facit. I-
pse etiam Persarum rex stupore percel-
lebatur, cum de viro illo hæc audiret.
Sed de Palladio satis dictum sit.

ὁ αὐτοκράτωρ ἀπέστειλε καὶ πόλε τῶν ἑλλη-
νων πρὸς αὐτὸν τοῦτον λόγον ἐβίβησεν ὅ-
τι ὁ ἀνὴρ μεγάλῳ ἔσαν τὴν ῥωμαίων δε-
χρῆν, μικρὰν ἐδείξε τῇ ταχυήτι καὶ ἐπὶ τῆσιν
ἢ καὶ ὁ περσῶν βασιλεὺς, ταῦτα αὐτὸν εἰ-
δὼς πρὸς τὸν ἄλλο ἀλλὰ αὐτὸν μὴ δὴ πα-
λαδίξ τοσαῦτα εἰρήσῳ.

CAP. XX.

Κεφ. κ'.

Quomodo Persæ rursus ingenti pralio vi-
cti sint à Romanis.

Ὅπως πάλιν οἱ πέρσαι κατὰ κράτος ὑπὸ ῥωμαίων
ἠτλήθησαν.

Æterum Imperator Romanus Con-
stantinopoli degens, de victoria
tam aperte à Deo donata certior factus,
adeo tamen benignus fuit, ut quamvis
Romani rem feliciter gessissent, pacem
nihilominus amplecteretur. Mittit igitur
Helionem, virum quem plurimi faciebat,
cum mandatis ut cum Persis pa-
cis fœdus componeret. Qui cum in Me-
topotamiam venisset, ad eum locum ubi
Romani securitatis suæ causâ fossam
duxerant, legatum de pace faciendâ
præmisit Maximinum quendam, virum
facundiâ pollentem, qui Ardaburii Ma-
gistri militum erat affessor. Hic cum ad
regem Persarum venisset, se pacis com-
ponendæ causâ missum esse dixit non ab
Imperatore Romano, sed à ducibus illius.
Imperatorem enim hujus belli peni-
tus ignarum esse affirmabat; & post-
quam illud resciverit, facile contemp-
turum. Et cum Persarum rex legationem
illam libenter amplecti vellet: exerci-
tus enim ejus annonæ penuria preme-
batur: milites qui apud Persas immorta-
les vocantur: sunt autem decem millia
fortissimorum virorum; ad regem acce-
dentes, pacem non prius admittendam
esse dixerunt, quàm ipsi Romanos tum
maxime incautos aggressi essent. Eorum
consiliis obsecutus rex, oratorem qui-
dem in abdito loco conclusum custodiri
jubet: Immortales vero illos misit, qui
Romanis insidias struerent. Qui
cum ad destinatum locum pervenis-
sent, in duas turmas divisi, partem
quandam exercitus Romani circumve-
nire statuerunt. At Romani unam tan-
tum Persarum turmâ cernentes, ad eam
excipiendâ se comparabant. Altera ve-
ro turma ab eis minime conspiciebatur.

Ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν ῥωμαίων ἐν τῇ κα-
σαντίνῃ πόλει διατείνων, γνὴς τε τῶν
ἐναργῶς ἐκ Θεοῦ ἀσφαχεθεῖσαν νίκῃ, ἔτι
ἦν ἀγαθός, ὡς ἐ ἐὺλυχῶς προεξάντων τῶν
ὑπ' αὐτῶν, ὁμῶς εἰρήνῃ ἀπαλάσσειν πέμπει
ἐν ἡλίω, ἀνδρὰ ἐν πάντῳ διὰ πρῆξις ἡγῆ-
ρήνῃ ἀπέσταλκε πρὸς τὸν περσῶν ἐπιεικταμένῳ
ἡρόμῳ ἢ ἡλίω ἐν μεσοποταμίᾳ, ἵνα
τὴν τάφρον οἱ ῥωμαῖοι πρὸς οἰκίαν φυλα-
κὴν ἐπεποιήσω, πέμπει πρὸς εὐνήν αὐτὸν
ρήνης μαξιμίον, ἀνδρὰ ἐλλόγιμον, ὃς ἐ
στρατηγὸς δὲ ἀδελφεὸς συγκαθεστῶν ἦν ὅτι
αὐτῶν τὸν τῶν περσῶν βασιλέα ἡρόμῳ,
αὐτὸν εἰρήνης πεπέμφθαι ἔλεγε, ἢ αὐτῶν τὸ
βασιλεὺς ῥωμαίων, ἀλλὰ αὐτῶν τῶν αὐτῶν
στρατηγῶν ἔτε γὰρ γνώσκεας αὐτῶν τὸ βα-
σιλέως τόνδε τὸν πόλεμον ἐφασκεν εὐπρό-
σῳτῶν καὶ γνώσων νομίσειας τὸ ἢ πρὸς
σε ἐτοιμῶς τὴν σφραγίσαν δέξασθαι πρὸς
ρεμῆς: ἔκαμνε γὰρ αὐτῶν ἢ στρατὸν ὑπὸ
λεμῆ: παρελθόντες οἱ καλέμῃροι πρὸς αὐ-
τοὺς ἀθάνατοι, δριμύτος ἢ ἐστὶν ὅτι μνηστῆρ
ραίων ἀνδρῶν μὴ πρῶτον ἐφασαν τὴν
ρήνῃ πρὸς δέξασθαι, πρὸν ἀν' αὐτοὺς ἀφ-
λαίκοις ἐστὶν τοῖς ῥωμαίοις ἐπὶ τῶν ἢ πρὸς
ταῖς βασιλεύς, ἐστὶν μὴ πρὸς εὐνήν συλλε-
σας ἐφύλαξεν ἐμπέμπει ἢ ὅτι ἀθανάτοις
ἐνέδραν τοῖς ῥωμαίοις ποιήσας: οἱ καὶ αὐτῶν
ἡρόμῃροι, εἰς δύο τε τάγματα μερῶν ἔτι
μεγαλαεὶν ἐγνωσαν τῶν ῥωμαίων μοῖραν
νά: οἱ ἢ ῥωμαῖοι, τὸ μὲν ἐν τάγμα τῶν περσῶν
καθορῶντες, πρὸς τὴν αὐτῶν ὄρμην ἡρώ-
πιζόντες τὸ ἢ ἕτερον αὐτοῖς ἐ καθορῶντες